

Spotkanie ze Słowem Bożym z okazji Roku Biblijnego „Aby Słowo Pańskie szerzyło się” (2 Tes 3, 1)

Spotkanie przeprowadza się w kościele, kaplicy lub w innym odpowiednim miejscu. Należy przygotować: księgę Pisma Świętego (najlepiej duży format) oraz pulpit, umieszczony pośrodku, przed ołtarzem, tak aby otwarta księga była widoczna dla całego zgromadzenia. Pulpit należy udekorować (np. kwiatami). Można również użyć dwóch zapalonych świec, które umieszcza po bokach pulpitu podczas intronizacji Biblii.

Jeśli podczas spotkania przewiduje się gesty symboliczne, należy:

- przed spotkaniem przygotować i rozdać uczestnikom kartki papieru i ołówki lub długopisy oraz przygotować mały koszyk;
- przygotować kartki z nazwami krajów, w których chrześcijanie doświadczają prześladowań (rozdanie nastąpi podczas modlitwy). Listę tych krajów można znaleźć na stronie <https://www.porteaperteitalia.org/persecuzione/>

Spotkanie składa się z pięciu etapów: intronizacja Biblii, wezwania do Ducha Świętego, proklamacja słowa Bożego, rozważanie Słowa (słowo nas oświeca, słowo rzuca nam wyzwanie, słowo nas angażuje), modlitwa końcowa.

1.

INTRONIZACJA BIBLIJ

Intronizacji dokonują trzy osoby: jedna uroczyście wnosi zamkniętą księgę Pisma Świętego, pozostałe dwie osoby niosą świece. Otwartą Biblię umieszcza się na pulpicie, przodem do zgromadzenia. Świece umieszcza się po obu stronach pulpitu. Jeśli w kaplicy czy kościele nie ma odpowiedniego pulpitu, Biblię umieszcza się na ołtarzu.

Intronizacji towarzyszy odpowiedni śpiew.

2.

WEZWANIA DO DUCHA ŚWIĘTEGO

Wezwania wypowiada przewodniczący (P) na przemian ze zgromadzeniem (W).

P. Duchu Świety, Boże, odwieczna miłości Ojca i Syna,

W. adorujemy Cię, kochamy i przyzywamy.

P. Duchu przebaczenia,

W. uzdrów rany zadane nam przez grzech.

P. Duchu Prawdy,

W. oświeć nasz umysł i pomóż nam lepiej poznać Jezusa Chrystusa.

P. Duchu Uświęcicielu,

W. prowadź naszą wolę i ucz nas współpracować w realizacji planu Ojca.

P. Duchu Ożywicielu,

W. przemień nasze serca i napełni je Bożą miłością.

3.

PROKLAMACJA SŁOWA BOŻEGO

Czytanie następuje od pulpitu. Jeżeli spotkanie nie odbywa się w kaplicy czy w kościele, odczytuje się tekst na stojąco wobec całego zgromadzenia.

Z Drugiego Listu św. Pawła Apostoła do Tesaloniczan (2 Tes 2, 13 – 3, 5)

Bracia, umiłowani przez Pana! Powinniśmy dziękować Bogu zawsze za was wszystkich, za to, że wybrał was jako pierwszych, aby was zbawić przez uświęcenie w Duchu i wiarę w prawdę. Bóg wezwał was przez naszą Ewangelię do udziału w chwale naszego Pana, Jezusa Chrystusa. Bracia, bądźcie wytrwali i zachowujcie tradycje, o których zostaliście pouczeni zarówno słowem, jak i naszym listem. Sam nasz Pan, Jezus Chrystus, i Bóg, nasz Ojciec, który nas umiłował i obdarzył nieustanną pociechą i niezawodną nadzieją przez łaskę, niech was pociesza i utwierdza we wszelkim dobrym czynie i słowie.

Ponadto, bracia, módlcie się za nas, aby słowo Pańskie szerzyło się i było chwalone, tak jak u was, oraz abyśmy zostali ocaleni od złych i przewrotnych ludzi, bo nie wszyscy wierzą. Pan jest wierny! On was umocni i uchroni od złego. Co do was, jesteśmy przekonani w Panu, że to, co wam nakazaliśmy, czynicie i nadal będziecie czynić. Niech Pan kieruje wasze serca ku miłości Bożej i wytrwałości na wzór Chrystusa.

Oto słowo Boże.

Następuje moment ciszy.

4.

ROZWAŻANIE SŁOWA

a. Słowo nas oświeca

Tekst odczytuje lektor lub uczestnicy zapoznają się z nim w ciszy.

Kiedy św. Paweł pisał Drugi List do Tesaloniczan, chrześcijanie z tej wspólnoty mieli już doświadczenie tego, co znaczy cierpieć dla królestwa Bożego (por. 2 Tes 1, 6). Dlatego Apostoł zachęca ich do wytrwania i zapewnia o swojej modlitwie (2 Tes 1, 1-12). Wydaje się jednak, że niektórzy zostali uwiedzeni fałszywymi obietnicami rychłego powrotu Chrystusa. Nie brakowało także i tych, którzy porzucili pracę, oddając się beczynności i lenistwu (por. 2 Tes 3, 6). Apostoł nie waha się zdecydowanie korygować takie postawy (2 Tes 2, 1-12; 3, 6-15).

Mimo powagi sytuacji i dość surowego tonu wypowiedzi, autor listu nie ulega pesymizmowi. Przeciwnie. Jest mocno przekonany o otrzymanym powołaniu, a Jego serce jest pełne zaufania do Boga. Wyrażenie, które zostało wykorzystane w haśle Roku Biblijnego, znajduje się w końcowej zachęcie listu, w której Paweł dziękuje Bogu za powołanie do służby Ewangelii i podkreśla swoje zaufanie do Bożej mocy.

Pragnienie: „aby słowo Pańskie szerzyło się i było chwalone”, zostało powierzone adresatom listu, a także nam, jako intencja modlitwy. W rzeczywistości pozytywny wynik ewangelizacji, w każdym czasie i na każdym obszarze geograficznym, nie zależy od naszych zdolności i ludzkiej skuteczności, ale od wierności i opatrności Pana.

b. Słowo rzuca nam wyzwanie

Lektor głośno odczytuje cytaty. Ten sam lub inny lektor odczytuje także pytania. Uczestnicy spotkania formułują swoje odpowiedzi w ciszy. Jeśli okoliczności za tym przemawiają, w sposób wolny można odpowiedziami podzielić się na głos.

Proponowane postawy lub gesty można dostosować lub pominąć, w zależności od potrzeb i możliwości zgromadzenia.

■ „Bracia, umiłowani przez Pana! Powinniśmy dziękować Bogu zawsze za was wszystkich...”

Jakie działania Pana w twojej osobistej historii oraz w historii Rodziny Świętego Pawła są powodem twojej wdzięczności?

■ Bóg „wybrał was jako pierwszych, aby was zbawić przez uświęcenie w Duchu i wiarę w prawdę”.

Kto był dla ciebie *pierwszym* wiarygodnym świadkiem wiary i powołania paulińskiego? Pamiętaj w swoim sercu o ludziach, którzy pomogli ci rozpoznać głos i wolę Pana.

Imiona tych osób można zapisać na małych kartkach, które zostały rozdane przed spotkaniem. Złożone kartki wrzuca się do koszyka umieszczonym w pobliżu otwartej księgi Słowa Bożego. W tym czasie można śpiewać odpowiednie pieśni. Na przykład śpiewy z Taizé: *Magnificat* lub *Ubi caritas*.

■ „Bracia, bądźcie wytrwali i zachowujcie tradycje, o których zostaliście pouczeni...”

Jaki przekaz lub słowo z Pisma Świętego były dla ciebie szczególnym źródłem światła na twojej drodze życia?

Jeśli uzna się to za stosowne, obecni mogą podzielić się nimi na głos.

■ „Co do was, jesteśmy przekonani w Panu, że to, co wam nakazaliśmy, czynicie i nadal będziecie czynić”.

W naszym życiu nie brakuje momentów słabości, zapomnienia czy obojętności, w których ryzykujemy zaniedbanie otrzymanego daru, a nasza odpowiedź na Boże wezwanie słabnie. Otwórz swoje serce na miłosierdzie Pana i proś o przebaczenie.

Pieśń z Taizé: *Misericordias Domini*
Lub inna odpowiednia pieśń.

c. Słowo nas angażuje

Należy wybrać jedną z dwóch porozycji, zgodnie z możliwościami i wrażliwością wspólnoty.

„Bracia, módlcie się za nas, aby słowo Pańskie szerzyło się i było chwalone, tak jak u was...”
W życiu społecznym, kościelnym, a także w naszej codzienności, nie brakuje momentów i okoliczności, w których słowo Pana nie może działać, ponieważ jest uwięzione przez nasze zamknięcia i brak dyspozycyjności. Prosimy Pana, aby swoją łaską oświecił nas i wyzwolił.

Na wezwania odpowiadamy słowami: *Panie, utwierdź nas w tym, co jest dobre*.

Uczestnicy formułują wezwania w modlitwie spontanicznej.

Lub: Także dzisiaj jest wiele krajów na świecie, w których słowo Pańskie nie może być swobodnie głoszone i nie jest chwalone. Modlimy się za kraje, w których prześladowani są uczniowie Jezusa: Korea Północna, Afganistan, Somalia, Libia, Pakistan, Erytrea, Sudan, Jemen, Iran, Indie, Syria, Nigeria, Arabia Saudyjska, Malediwy, Irak, Egipt, Algieria, Uzbekistan, Birma, Laos, Wietnam, Turkmenistan, Chiny...

Każdy uczestnik otrzymuje kartkę z krajem, za który może się modlić, „aby słowo Pańskie szerzyło się i było chwalone”. Po rozdzieleniu krajów następują spontaniczne wezwania.

Po zakończeniu wezwań odmawia się: *Ojcze nasz...*

5.

MODLITWA KOŃCOWA

Modlitwę wypowiada całe zgromadzenie lub można odmówić ją z podziałem na dwa chóry.

Boże, nasz Ojciec, dziękujemy Ci za tak wielu naszych braci i nasze siostry, których ukochałeś i wybrałeś jako *pierwociny*, aby stali się dla nas świadkami Twojej prawdy.

Dziękujemy Ci za tych, którzy ogłosili nam Ewangelię.

Dziękujemy Ci za tych, którzy przekazali nam entuzjazm wiary.

Muzyka instrumentalna

Panie nasz, Jezu Chryste,
Ty jesteś naszą pociechą i naszą nadzieją,
prowadź nas drogami, które sam przeszedłeś.

Nasze myśli o zniechęceniu zastąp Twoimi myślami o zaufaniu do Ojca.

Nasze słowa burzące jedność zastąp Twoimi słowami miłosierdzia.

Nasze dążenie do realizacji własnych interesów zastąp Twoimi dziełami miłości.

Muzyka instrumentalna

Duchu Święty, odwieczna miłości Ojca i Syna,
chronź nas przed złem i utwierdzaj nas w każdym dobru.
Pociesz nasze serca i napełnij je miłością, cierpliwością i dobrocią.

Nie dopuść, abyśmy dali się pokonać zepsuciu i niegodziwości.

Uwolnij nas od wszystkiego, co przeszkadza nam naśladować Jezusa.

Bądź światłem i przewodnikiem dla wszystkich, którzy uwierzyli w Ewangelię,
„aby słowo Pańskie szerzyło się i było chwalone”.

Muzyka instrumentalna

Chwała Ojcu i Synowi,
i Duchowi Świętemu,
jak była na początku, teraz i zawsze,
i na wieki wieków. Amen.

Jeśli spotkaniu przewodniczy kapłan albo diakon, błogosławieństwa końcowego udziela się księgą Pisma Świętego.

W innym wypadku, każdy uczestnik czyni znak krzyża świętego, podczas gdy przewodniczący wypowiada słowa:

P. Niech nas Pan błogosławi i sprawi, aby zajaśniało nad nami Jego słowo i Jego Oblicze.

W. Amen.

P. Idźmy w pokoju Chrystusa.

W. Bogu niech będą dzięki.

Pieśń na zakończenie.